

Erik BIZONYYSÁGA

Írta: Larry Hiller

Igaz történet alapján, magyar átdolgozás

„Hallgasd, hallgasd a Szentlélek mit súg majd! Hallgass, hallgass a szelíd hangra! (Children's Songbook, 106).

Erik ott ült a közös foglalkozáson, és figyelte, ahogy a legjobb barátja, Soma, éppen a bizonyosságát tette. A másik barátja, Sára, azt várta, hogy sor kerüljön rá. Soma egy szolgálati projektről beszélt, melyet nemrég fejezett be. Azt mondta, bizonyossága van a szolgálatról. Sára pedig a családkról tett tanúbizonyosságot. Erik tanítója is a bizonyosságát tette. A templomi munkáról beszélt. Mindannyian bizonyosságukat tették arról, hogy az egyház igaz. Úgy tűnt, mindenkinek van bizonyossága, csak Eriknek nincs.

„Nekem vajon miről van bizonyosságom?” – tűnődött Erik.

Visszagondolt pár évvel korábbra, mikor a barátaival megkerestelkedtek. Az elemis tanítója, Klára néni a Szentlélekről beszélt.

„A Szentlélek égető érzést kelthet a szívetekben. Ő segít megtudnotok, hogy mi igaz – mondta. – És így kaphattok bizonyosságot arról, amiben hisztek.”

Erik megpróbálta azt tenni, ami helyes, hogy érezhesse a Szentlelket. Olvasta a szentírásokat és imádkozott. De soha nem

Úgy tűnt, mindenkinek van bizonyossága, csak Eriknek nincs.



tapasztalta meg azt az égető érzést, amelyről az emberek beszéltek. Ez vajon azt jelenti, hogy nincs is bizonyossága?

Ez a kérdés még másnap sem hagyta nyugodni Eriket. Még akkor is erre gondolt, mikor Somával gördeszkáztak a sulit után. Törte a fejét, hogyan kérdezze meg a dolgról Somát.

„Figyu, Soma – kérdezte végül Erik –, féltél, mikor tegnap bizonyosságot tettél?”

Soma leugrott a deszkájáról és odasétált a gyephez. „Nem igazán – mondta, miközben letelepedett a fűre. – Előző este megosztottam a bizonyosságomat a családi estén.”

Erik csatlakozott hozzá, és a gördeszkáját az ölébe vette. „De honnan tudtad, hogy van bizonyosságod?” – tudakolta.

„Hát, imádkoztam, és jó érzésem volt ezzel kapcsolatban.”

Erik lassan bólintott, miközben pördítette egyet a deszka egyik kepekén. Valahogy ő is szeretett volna így érezni.

Aznap este, mikor a ház már elcsöndesült és elsötétült, Erik letérdelt imádkozni az ágya mellé.

„Mennyei Atyám – mondta –, kérlek, segíts, hogy legyen bizonyosságom. Segíts tudnom, hogy az egyház igaz. Hogy Joseph Smith próféta volt. És hogy a Mormon könyve igaz.”

Az imája közben Erik megállt. Egy percig gondolkodott, majd azt kérdezte magától: „Nos, tudok már valamit?”

És akkor egy nyugodt, békés érzés töltötte el. Nem egy erőteljes égető érzés volt, de Erik tudta, hogy ez a Szentlélek.

Egy gondolat ötlött Erik eszébe: „Tudom, hogy tudom.” És miközben erre gondolt, rájött, hogy már azelőtt is érezte ezt a békés érzést.

Amikor csak olvasta a Mormon könyvét, az jó és helyes érzés volt. Most már tudta, hogy ez az érzés a Szentlélek volt, aki bizonyosságot tett neki. Amikor elment istentiszteletre és úgy érezte, hogy jó és helyes, hogy ott van, az is a Szentlélek volt. Már előtte is folyamatosan kapott bizonyosságot!

Nem kell, hogy mindent azonnal tudjon. De azt tudta, hogy a Szentlélek valóságos, és segíthet neki továbbra is építeni a bizonyosságát.

Erik újra imádkozott – ám ezúttal csak azért, hogy köszönetet mondjon. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utahban él.